

Meesterlijke staaltjes instrumenttechniek

Als er iemand is die vandaag de dag het negatieve imago van de blokfluit kan wegblazen is dat zeker Erik Bosgraaf. Wat hij aan klan- ken uit zijn instrument tovert! Be- wegend als een slangenmens blaast hij erin, erlángs, benut alle gaten, laat zijn tong flatteren. Voor- al in de moderne werken zoekt hij de grenzen van het onmogelijke op.

Het geboden programma was ei- genlijk een amalgaam van onver- enigbare componisten, maar zorg- de wel voor de nodige variatie.

Van de beide Telemann-concerten maakte nummer V (TWV 42:H1) de meeste indruk. Daarin konden Bosgraaf en Pianu zich, door een goed arrangement en een goede fluitkeuze, op hun versieringstoer vaak volledig synchroon uitleven.

In nummer III (TWV 42:A3) ver- wees het klavecimbel de fluit naar het tweede plan. Een zekere ba- lansverstoring en kaalheid was het gevolg.

Solist Elias liet zijn gitaar uit 1812 zingen in een aria uit Rossini's ope- ra Semiramide. Een fluitfantasie uit vermoedelijk 1585 van Bassano verried de grote technische vaardig- heid waar fluitisten toentertijd al over moesten beschikken.

De grootste aandachttrekkers wa- ren echter de modernen. Take- mitsu met twee delen uit 'To-

KLASSIEKE MUZIEK

Cordevento (Erik Bosgraaf-fluit, Alessandro Pianu (klavecimbel) en Izhar Elias gitaar).

Werken van Telemann, Bassano, Takemitsu, Auvinen, Rossini, Berio en Vivaldi.
Orpheus, 7/2

door **Henk Slik**

wards the Sea'; klankschilderijtjes, waarin hij een geraffineerd spel speelt met klank, beweging en stil- te. Ook Berio is zo'n zoeker naar nieuwe mogelijkheden. Zijn 'Ge- sti' voor solo-(bas)fluit, als een angstimpressie overkomend, ver- eist een geweldige instrumemale beheersing. Bosgraaf was er mees- terlijk tegen opgewassen.

Daarvoor had de Fin Auvinen met zijn opdrachtwerk 'Nulla Salus' (geen redding) de gemoederen al aardig beziggehouden. Een geinig werk van een jonge hond die met een scala aan techniekjes, inclusief het uitstoten van stemklanken, de uiterste grenzen van fluit- en gi- taarspel aftast.

Met een bewerking van het fluit- concert in F (RV434) van Vivaldi betraden ze gezamenlijk weer be- kend terrein. De bijdrage van de gi- taar was daarin wel zeer beperkt.